

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខចិត្តសិបបួនរាំពីរ

ការបរិកសម្មងនៃនូវហ្វាឡៃនៃទំនាយៈ អាដល្អើទីសីមបបៃឡាវើឌីសនេលើឆ្នាំ 1863 និងបុរកទេវិទុយាតាមព្រះគម្ពីរ

Jeff Pippenger
2024-02-10

ការបោះបង់របស់អាដវនេទីសម្ព័ន្ធអូឌីសកេនុងឆ្នាំ 1863 ត្រូវបានផ្ទេរជាគំរូដោយបណ្តាសាដលៃត្រូវបានបុរកាសបុរាងនឹងការសុចាបនាក្នុងយើងខ្ញុំឡើងវិញ។

នេះគឺជាគ្រានោះ យ៉ូស្រហេនឲ្យពួកគេស្តេបថ ដោយមានពាក្យថា៖
«បុរសណាដែលក្រវើកឡើងសង់ទីក្រុងយើងខ្លះឡើងវិញ នៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ
បុរសនោះត្រូវបណ្តាសា។ គាត់នឹងដាក់គ្រឹះរបស់វាដោយកូនបុរសច្បបងរបស់គាត់
ហើយនឹងដំឡើងទ្វាររបស់វាដោយកូនបុរសពៅរបស់គាត់»។ យ៉ូស្រ 6:26។

ការបោះបង់របស់អាដវិនទីសូទីឡាវើសអោនលើឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយពួកអូនកសាងសង់ដលៃបានបដិសេធមុន។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា
គឺអូនករាល់គ្នាមិនដលៃបានអានក្នុងព្រះគម្ពីរទេឬថា
«ថ្មដលៃពួកជាងសង់បានបដិសេធមុននោះឯងបានកុលាយជាថ្មមជ្រុងដ៏សំខាន់បំផុត;
ការនេះជាព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយគួរឲ្យអស្ចារ្យក្នុងក្នុងក្រយើងណាស់?» ដូចនេះ ខ្ញុំប្រាប់អូនករាល់គ្នាថា
នគរបស់ព្រះនឹងត្រូវដកចេញពីអូនករាល់គ្នា
ហើយបុរាណនៃដលៃជាតិមួយដលៃបង្កកើតឈររបស់នគរនោះ។ ម៉ាថាយ ២១:៤២, ៤៣។

ការបោះបង់របស់អាដល្អើទីសីមបបៃឡាវើសអោ នលើឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយកូនគោមាសរបស់អារ៉ុន។

ដុបិតពួកគេបាននិយាយមកខ្ញុំថា «ចូរផ្ទេរទាំងឡាយឲ្យយើង
ដលៃនឹងនាំមុខយើងទៅ ដុបិតចំពោះលោកម៉ូសេនេះ
ជាមនុស្សដលៃបាននាំយើងឡើងចេញពីស្រុកអាលីពុទ
យើងមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងដលៃគាត់ទេ»។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកគេថា
«អូនកណាមានមាស សូមដោះវាចេញ»។ ដូចនេះពួកគេក៏ឲ្យវាមកខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំបានបោះវាចូលទៅក្នុងកុលយើង នោះក៏មានកូនគោនចេញមក។
ហើយកាលម៉ូសេវិញថាបុរាណនៃអាគុរាត (ដុបិតអឺរ៉ុនបានផ្ទេរឲ្យពួកគេនៃអា
គុរាតដលៃចេកុគីអាម៉ាស់របស់ពួកគេនៃកណ្តាលសត្រូវរបស់ខ្លួន)។ និកុខមន់
32:23-25។

ការបោះបង់របស់អាដវនេទីសូទីឡាវើសនលើឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានគំណាងជារូបដោយកូនគោមាសពីរបស់យ៉ូបលោម។

បរិស័នជាបុរាណនេះឡើងទៅថ្ងៃយាយញញឹមបូជានៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ
នៅក្នុងយូសាឡឹម នោះចិត្តរបស់បុរាណនេះនឹងត្រូវប្រទះកម្រិតរបស់ពួកគេវិញ
គឺរហូបលោម សុដចេស្រុកយូដា ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ
ហើយត្រូវប្រទះកម្រិតរហូបលោម សុដចេស្រុកយូដាវិញ។ ដូចនេះ

សូមចែករំលែកព័ត៌មាននេះដោយរហ័ស ហើយមានផ្ទៃក្នុងគោរពមាសពីរ
រួចមានព្រះបន្ទូលទូលំទូលាយកាន់ពួកគេថា
ការឡើងទៅក្នុងយូសាឡឹមនេះពិបាកលំបាកពេកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា មើល
ឱកាសអាល្លៃហើយ នេះហើយជាព្រះរបស់អ្នក
ដែលបាននាំអ្នកឡើងចេញពីស្រុកអាល្លៃ។ ហើយទ្រង់បានតាំងមួយនៃបេឡេ
ហើយមួយទៀតទ្រង់បានដាក់នៅដាន។ ១ ពង្សាវតារកូសតូ ១២:២៧-២៩។

ការបោះបង់របស់អាដរនេទីស្ទអូឌីស នៅឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានគំរាមដាច់មិត្តភាពដោយហេតុអ្វីបានជា ដែលបានស្តាប់នូវចំណុចនេះស្រប
នឹងសក្តានុពល។

ហើយក្រោយពីគាត់បានបរិភោគនំប៉័ង ហើយក្រោយពីគាត់បានផឹករួចមក
នោះគាត់ក៏ដាក់កែបម្រើឲ្យគាត់ គឺសម្រាប់ហេតុដែលគាត់បាននាំគ្រូឡប់មកវិញនោះ។
ហើយកាលដែលគាត់បានចេញទៅហើយ សិដ្ឋហើយបានជួបគាត់នៅតាមផ្លូវ
ហើយបានសម្តាប់គាត់ចោល ហើយសាកសពរបស់គាត់ត្រូវបានបោះទុកនៅតាមផ្លូវ
ហើយបាននោះក៏ឈរនៅក្នុងសាកសពនោះ សិដ្ឋហើយបាននៅក្នុងសាកសពនោះ។ ១
ពង្សាវតារកូសតូ 13:23, 24

ការបោះបង់របស់អាដរនេទីស្ទអូឌីសនៅឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូដោយការសាកល្បងលើកទីដប់របស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ដែលបានចាប់ផ្តើមការងាររបស់ពួកគេនៅក្នុងទីរួមរាជធានី។

ប៉ុន្តែ ដូចជាខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់នៅជាពិត
នោះផងដែរខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូបង្ហាញដោយសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពីព្រោះមនុស្សទាំងនោះទាំងអស់ ដែលបានឃើញសិរីល្អរបស់ខ្ញុំ
និងអពុក្ខហេតុរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានផ្ទុកនូវស្រុកអាល្លៃ និងនៅទីរួមរាជធានី
ហើយបានលុបបំបាត់ខ្ញុំឡើយនេះដល់ដប់ដង ហើយមិនបានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ខ្ញុំទេ
នោះពួកគេពិតជាមិនបានឃើញស្រុកដែលខ្ញុំបានស្តាប់បុរសរបស់ពួកគេ
ឡើយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានបង្កើតខ្ញុំឡើយ
នឹងបានឃើញស្រុកនោះទេ។ ប៉ុន្តែក៏ដោយ ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ
ដោយព្រះគាត់មានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតនៅជាមួយគាត់
ហើយបានដើរតាមខ្ញុំយ៉ាងពេញលេញ
នោះខ្ញុំនឹងនាំគាត់ចូលទៅក្នុងស្រុកដែលគាត់បានចូលទៅ
ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់ស្រុកនោះ។ ដនគណនា 14:21-23។

ប៉ុលសាក្សីបានបង្ហាញថា៖

ប៉ុន្តែ រឿងទាំងនេះទាំងអស់បានកើតឡើងដល់ពួកគេ ទុកជាគំរូ;
ហើយត្រូវបានកត់ទុកសម្រាប់សេចក្តីទូន្មានដល់យើង
ដែលចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យទាំងឡាយបានមកដល់។ ១ កូរិនថូស ១០:១១។

ពាក់ព័ន្ធនឹងគោលការណ៍ទំនាយនេះ អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត មានបុរសសន្តិច៖

«ហេតុអ្វីបានជាមួយ
បានចូលដៃក៏ជាងសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួនជាងសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ដូច្នេះការព្យាយាមរបស់ពួកគេមានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់យើង។ "ឥឡូវនេះ
រឿងទាំងអស់នេះបានកើតឡើងដល់ពួកគេ ទុកជាគំរូ;

ហើយត្រូវបានកត់ទុកសម្រាប់ការដាស់តឿនរបស់យើង គឺយើង
ដដែលចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកបានមកដល់ហើយ” ១ កូរិនថូស ១០:១១។
“មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនពួកគេទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើងវិញ
ដដែលពួកគេបានបម្រើក្នុងការទាំងនេះ ដដែលឥឡូវនេះបានត្រូវប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយអស់អ្នកដដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពុំរិះរិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាដដែលបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌; ការទាំងនេះហើយ
ដដែលពួកគេរក្សាបុរាណច្បាប់ពិនិត្យមើល” ១ ពេរេស ១:១២។ ...»

«ព្រះគម្ពីរបានប្រមូលផ្តុំ ហើយចងក្រងជាប់ទុរពុយសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃរបស់វាទាំងអស់
សម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។ ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំទាំងអស់
នឹងកើតឡើងឧទ្យានទាំងអស់នៃបុរេគតិសាស្ត្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស់
បានកើតឡើងមុនដទៃទៀត
ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀតនៅក្នុងពួកជំនុំក្នុងគ្រាចុងក្រោយទាំងនេះ»។
Selected Messages, book 3, 338, 339.

យោងតាមអសោយ សារនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ គឺជាសារមួយ ព្រោះលោកបានបញ្ជាក់ថា
មនុស្សសម្រាប់នឹងបដិសេធមិនព្រមស្តាប់វា ហើយលោកបានពិពណ៌នាសារនោះថា
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។

តើទ្រង់នឹងបង្កើនចំណេះដល់អ្នកណា?
ហើយទ្រង់នឹងផ្សព្វផ្សាយអ្នកណាដល់អំពីសេចក្តីបង្កើន?
គឺដល់ពួកអ្នកដដែលបានផ្តាច់ពីទឹកដោះ ហើយបានដកចេញពីដើមឡូង។
ដុបិតបញ្ញត្តិគ្រួសារនៃលើបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិច ហើយនៅទីនោះបន្តិច។
ព្រោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ប្រជាជននេះ ដោយប្រមាត់និយាយអាក់អន់
និងដោយភាសាមួយទៀត។ ដល់ពួកគេដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា៖
នេះហើយជាការសម្រាក
ដដែលដោយនោះអ្នករាល់គ្នាអាចផ្សព្វផ្សាយអ្នកនឿយហត់បានសម្រាក
ហើយនេះហើយជាការស្រស់ស្អាយឡើងវិញ ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។
ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ពួកគេ បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ
បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិច
ហើយនៅទីនោះបន្តិច ដើម្បីឱ្យពួកគេដើរទៅ ហើយដួលថយក្រោយ
ហើយត្រូវបំបាក់ ហើយត្រូវជាប់អន្ទាត់ ហើយត្រូវបាត់បង់។ អសោយ 28:9-13។

ក្នុងចំណោមបន្ទាត់ទាំងប្រាំមួយដដែលយើងទើបបានកំណត់សម្គាល់
ហើយជាការពិតនៅមានបន្ទាត់ផ្សេងទៀតដដែលយើងមិនទាន់បានបង្ហាញ
មានមួយបន្ទាត់សង្កត់ធ្ងន់លើឆ្នាំ 1863
ថាជាចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បងដំណាលជាបន្តបន្ទាប់មួយ
ដដែលនៅទីនេះដល់ការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងទីរោងចក្រ។
ពីរបន្ទាត់សង្កត់ធ្ងន់អំពីវាស្តុភារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងមុនមួយ ដដែលត្រូវបានរំលងផុតទៅ
ហើយត្រូវបានជំនួសដោយវាស្តុភារដែលបានផ្សព្វផ្សាយដើម្បី មួយបន្ទាត់សម្គាល់បណ្តាសា
មួយចំពោះការសង្ឃឹមឡើងវិញនូវអ្វីមួយដែលបានបម្រុងទុកឱ្យទុកនៅក្នុងសភាពបំផុសញ
និងបោះបង់ចោលក្រោមបណ្តាសាររបស់ព្រះ ដូចដែលវាបាននាំនោះ ហើយមួយបន្ទាត់
ទៀតសម្គាល់បណ្តាសាមួយចំពោះការត្រឡប់ទៅកាន់កន្លងដែលអ្នកត្រូវបានហាមមិន
ឱ្យទៅ។

«ព្រះយស្សីជិតនឹងចាកចេញពីក្នុងអំពូលគុណនៃទីបរិសុទ្ធសុចានស្តី
ដើម្បីបរិសុទ្ធក្នុងការពាក់អាវនៃការសងសឹក ហើយចាកទម្លាក់ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់តាមរយៈ
ការជំនុំជម្រះទៅលើអ្នកទាំងឡាយដែលមិនមានឆ្ងល់យឺតបច្ចេកទេសនៃព្រះហ

នបុរទានដល់ពួកគេ។

“ដោយព្រោះការផុតនូវទានទៅដល់ព្រះការអាក្រក់មិនគួរឲ្យមានអនុវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហេតុនេះចិត្តរបស់កូនមនុស្សទាំងឡាយក៏តាំងមាំក្នុងពួកគេឲ្យបុរាណវិញដូចជាអាក្រក់”។ ជំនួសឲ្យការគួរឲ្យមានបន្ទូលដោយសារការអត់ធុមត់ និងការអត់ទ្រាំជាយូរដលៃព្រះអម្ចាស់មានសម្បត្តិដ៏ចម្រើនពួកគេ អ្នកទាំងឡាយដលៃមិនក្លាយជាខ្មោចព្រះ ហើយមិនសូវឡាញ់ស្រឡាញ់ដ៏ពិត បរិជាតិដ៏រឹងចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងផលរក្សារករបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ សូមប្រឹក្សាអត់ទ្រាំរបស់ព្រះក៏មានពុំដលៃដែរ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនកំពុងឆ្ងល់លើសពុំដលៃនៃទាំងនោះ។ ពួកគេមានហួសកម្រិតនៃព្រះគុណ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះគ្រូតែងតែរក្សាគមន៍ និងការពារកិត្តិយសរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។”

អំពីជនជាតិអាមេរិក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជំនាន់ទីបួន ពួកគេនឹងត្រឡប់មកទឹកដីវិញ ដូចជាអំពីទុច្ចរិតរបស់ជនជាតិអាមេរិកមិនទាន់ពេញនូវឡើយទេ»។ ទោះបីជាជាតិនេះលេចធ្លោដោយសារការថ្កោលបង្កបង្កើនព្រះ និងស្រឡាញ់ព្រះរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនទាន់មានបំពេញព័ន្ធនៃអំពីទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនឲ្យពេញនូវឡើយទេ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនទាន់បុរទានបញ្ចេញឲ្យពួកគេទាំងស្រុងដែរ។ បុរាណវិញព្រះចៅស៊េដាដ៍ទេវតាសម្បត្តិដ៏ឡើងយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានលទ្ធផលនោះសាឡើយ។ ព្រះបង្កើតដ៏មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរ សព្វព្រះហឫទ័យអត់ធុមត់ទ្រាំនឹងអំពីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេរហូតដល់ជំនាន់ទីបួន។ បន្ទាប់មក បុរាណវិញមិនយូរឡើយមានការផ្តល់បុរាណវិញនូវកេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់អម្ចាស់នោះការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះអង្គនឹងផ្តល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់ពួកគេ។

«ដោយភាពត្រឹមត្រូវគុណខុសឆ្គង ព្រះអង្គអនុវត្តនៃក្បួនលក្ខណៈយុត្តិធម៌ជាមួយគ្រប់បុរាណវិញនានា។ ខណៈដែលព្រះគុណមក្រោយរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមានផុតល់ជូនដោយការអំពាវនាវឲ្យបុរាណវិញ បញ្ជីគុណយុត្តិធម៌នេះនឹងនាំត្រឡប់មកវិញ; ប៉ុន្តែនៃពេលវេលាខេត្តនោះឈានដល់កម្រិតជាក់លាក់មួយ ដលៃព្រះមានកំណត់ នោះការបម្រើនៃព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ក៏ចាប់ផ្តើមឡើង។ បញ្ជីគុណយុត្តិធម៌គួរឲ្យមានបិទ។ ព្រះហឫទ័យអត់ធុមត់របស់ព្រះក៏ផុតបញ្ចប់។ គុណការអង្គរដើម្បីស្រឡាញ់តែតែក្នុងនាមពួកគេទៀតឡើយ។»

«ពុយការីនោះ ដោយទស្សនានៅតាមយុគសម័យទាំងឡាយ មានយុត្តិធម៌ពេលវេលានេះបង្ហាញនូវចំណេះមុខនីមិត្តរបស់លោក។ បុរាណវិញទាំងឡាយនៃយុគសម័យនេះ មានទទួលព្រះគុណយ៉ាងល្អដលៃមិនផ្តល់មានពីមុនមក។ ព្រះពរដ៏ជូនចិត្តដល់បុគ្គលិកស្មោះត្រង់ គួរឲ្យមានបុរទានដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនទាន់ភាពដលៃក្នុងឡើង ការលោភលន់ ការគោរពបូជារូបព្រះ ការមើលងាយព្រះជាម្ចាស់ និងភាពអត់ធុមត់ទ្រាំទាបចំណេះ គួរឲ្យមានកត់ទុកបុរាណវិញនឹងពួកគេ។ ពួកគេកំពុងបិទបញ្ជីគុណនៃរបស់ខ្លួនជាមួយព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងឆាប់រហ័ស។»

«ប៉ុន្តែ អ្វីដែលធុរចិត្តខ្ញុំឮឮខ្លាំង គឺជាការពិតដែលថា
អស់អ្នកក្នុងលោកទទួលបានពន្លឺ និងសិទ្ធិអនុគ្រោះយ៉ាងច្រើនបំផុត
បានក្លាយជាមានមរណៈដោយអំពើទុច្ចរិតដែលកំពុងរាតត្បាត។
ដោយទទួលបានធនធានពីមនុស្សសម័យក្រិកម្នាក់ដែលនៅជុំវិញខ្លួនពួកគេ
មនុស្សជាច្រើន សូម្បីតែក្នុងចំណោមអ្នកក្នុងលោកសាសនាសាច់ក្រីពិត
ក៏បានគូរជាក់ចិត្ត ហើយគួរឱ្យមានចរន្តអាក្រក់ដ៏ខ្ពស់ក្នុងលោកឱ្យដឹងចុះ។
ការមើលងាយជាសកលដែលគេបោះទៅលើការគោរពបរិសុទ្ធពិត
និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ បណ្តាលឱ្យអ្នកក្នុងលោកមិនគ្រប់គ្រាន់ស្ថិតស្ថានជាមួយព្រះ
ហាក់បង្កការគោរពក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ពួកគេ។
បើពួកគេកំពុងដើរតាមពន្លឺ ហើយស្តាប់បង្គាប់សេចក្តីពិតពីចិត្ត នោះក្រឹត្យវិ
ន័យដ៏បរិសុទ្ធជានឹងហាក់ដូចជាមានតម្លៃថ្លៃថ្លាជាងមុនទៅទៀតសម្រាប់ពួកគេ
នៅពេលដែលគេរកឃើញមានមរណៈដោយ និងដាក់ចោលដូចនេះ។
ខណៈដែលការមិនគោរពចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះកាន់តែបង្កហេតុបាត់ឡើង
បន្ទាត់នៃការបង្កើតក្នុងអ្នកគោរពតាមវា និងលោកិយកាន់តែបាត់បង់ឡើង។
សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះបទបញ្ញត្តិដ៏ទៃភាព
ក៏នឹងឡើងក្នុងចំណោមមនុស្សមួយក្រុម តាមសមាមាត្រនឹងការមើលងាយចំពោះវា
ដែលក៏នឹងឡើងក្នុងចំណោមមនុស្សមួយក្រុមទៀត។»

«វិបត្តិនេះកំពុងខិតមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។
ក្នុងខេត្តដែលកំពុងកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សហេតុ
ពេលវេលានៃការយាងមកពិនិត្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ។
ទោះបីទ្រង់មិនសូវព្រះទ័យនឹងដាក់ទោសក៏ដោយ ក៏ទ្រង់នឹងដាក់ទោស
ហើយដាក់ទោសដោយឆាប់រហ័សផងដែរ។ អស់អ្នកក្នុងលោកក្នុងពន្លឺ
នឹងយឺតយ៉ាវឱ្យបានត្រូវចំពោះចំណុចដែលកំពុងខិតជិតមក; ប៉ុន្តែ
ពួកគេមិនគួរអង្គុយសង្ឃឹមដោយឥតកង្វល់ រង់ចាំការបំផុសឱ្យឆេះឡើយ
ដោយល្ងង់លោមខ្លួនឯងថា
ព្រះជាម្ចាស់នឹងការពារសត្វរបស់ទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃនៃការយាងមកពិនិត្យនោះទេ។
មិនមែនដូចនោះឡើយ។ ពួកគេគួរតែយល់ថា
នោះជាការព្រួយបារម្ភរបស់ពួកគេក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងមុតមាំ
ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដទៃ
ដោយសម្លឹងទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសេចក្តីជំនឿដ៏មាំមួន សុំជំនួយពីទ្រង់។
«ការអធិស្ឋានយ៉ាងមានបុរសិទ្ធភាព
នឹងដោយចិត្តក្នុងលោករហូតដល់មនុស្សសុចរិត មានអានុភាពយ៉ាងខ្ពស់»។

«ដំបូងនៃសេចក្តីគោរពព្រះមិនទាន់ហាក់បង្កអំណាចរបស់វាទាំងស្រុងនោះទេ។
នៅពេលដែលគ្រូបោះចុះនាក់
និងការផ្តល់កិច្ចការរបស់ពួកជំនុំឈានដល់កម្រិតខ្ពស់បំផុត
ក្រុមតូចដែលកំពុងឈរនៅក្នុងពន្លឺ នឹងថ្លង់ និងយំសោក
ដោយសារអំពើស្មោះបំផុតរបស់ពួកគេឡាយដល់កំពុងគួរឱ្យមានបុរសិទ្ធភាពនៅក្នុងស្រុក។
ប៉ុន្តែដោយសារសេចក្តីនេះទៀត
សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកគេនឹងឡើងទៅក្នុងនាមពួកជំនុំ
ពីព្រោះសមាជិករបស់វាកំពុងប្រើប្រាស់ព្រឹត្តិការណ៍របស់លោកិយ។»

ការអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្តរបស់មនុស្សសម័យនេះគួរតែចងចាំនេះ
នឹងមិនឥតបុរេដ្ឋានឡើយ។

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យ៉ាងមកក្នុងនាមជាព្រះអង្គគសងសឹក ទ្រង់ក៏នឹងយ៉ាងមកជា
អ្នកការពាររបស់អស់អ្នកដែលបានរកសាជំនឿឲ្យសុចរិតនៅក្នុងសច្ចក្រឹតិបរិសុទ្ធជរ
បស់វា ហើយបានថែរក្សាខ្លួនឲ្យគ្មានមលិនពីលោកិយ។

គឺនៅក្នុងពេលនេះហើយដែលព្រះបាទសន្យាថា
នឹងសងសឹកជំនួសពួកវិសកាំងរបស់ទ្រង់ ដោយអំពាវនាវដល់ទ្រង់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
នោះបើទ្រង់អត់ធ្មត់ជាមួយពួកគេយូរក៏ដោយ។

«បញ្ញត្តិគឺថា៖ “ចូរឆ្ងល់កាត់កណ្តាលទីក្រុង គឺកណ្តាលក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយដាក់សញ្ញាមួយលើផ្ទះរបស់បុរសទាំងឡាយដែលដកដង្ហើមធំ
ហើយយំសោក

ដោយព្រោះអំពើស្មោះអប់រំខ្លាំងអស់ដែលបានប្រព្រឹត្តនូវកណ្តាលទីក្រុងនោះ។”
អ្នកទាំងនេះដែលដកដង្ហើមធំ ហើយយំសោក បានប្រកាសពាក្យនៃដីរឹត;
ពួកគេបានស្ថិតបន្តទៅស ផ្គត់ផ្គង់ និងអង្គរ។ មនុស្សខ្លះដែលបានមើលដោយព្រះ
បានប្រព្រឹត្ត ហើយបន្ទាប់ពីគ្នារបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ
សិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីអីស្រាអែលហើយ;
នោះបើជាមនុស្សជាច្រើននៃតំបន់តូចម្យ៉ាងនៃសាសនាក៏ដោយ ក៏ព្រះចេស្តា
និងវត្តមានរបស់ព្រះអង្គបានខ្វះខាតទៅ។» Testimonies, volume 5, 207–210.

ដើម្បីបិទភ្នែកការនិមិត្តអំពីការបោះត្រាដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយអសេគោលឲ្យ
បានត្រឹមត្រូវ នោះជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងដែលត្រូវយល់អំពីប្លង់ជំនាន់នៃអាដរនេទីស្ត។
បងស៊ីរីរ៉ែ ចាប់ផ្តើមអត្ថបទដែលយើងបានផ្ទេរវិសាលភាពដោយយោងដោយផ្ទាល់ទៅ
លើកាន់អសេគោល ជំពូក ៩ ហើយផ្តល់នូវភស្តុតាងដែលបានផ្ទេរវិសាលភាពនោះក៏បញ្ចប់ដោយ
ការយោងដោយផ្ទាល់ទៅលើកាន់អសេគោល ជំពូក ៩ ផងដែរ។ ក្នុងអត្ថបទនោះ៖

នាងបាននិយាយអំពីអសេគោលថា «ហោរានោះ

ដោយសម្បជញ្ញត្តិកាត់សម័យកាលទាំងឡាយ

បានឃើញពេលវេលានេះត្រូវបានដាក់បង្ហាញនៅចំពោះមុខការនិមិត្តរបស់លោក»។ អសេ
គោលបានឃើញស្ថានភាពទាំងឡាយដែលកំពុងកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះ
ត្រារបស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។

នៅក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានបញ្ជាក់ដោយអនុលោមតាមបទដ្ឋានជាក់លាក់បីកន្លះ
លើពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការទាញទុកជាមុន ថា “មនុស្សស្រីរបស់អប្សេរីម” របស់អសោយ
ដែលនៅក្នុងអត្ថបទនេះត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជា “ពួកបុរសចាស់ៗ”

ហើយនៅក្នុងអត្ថបទទាំងពីរ តំណាងឲ្យផ្នែកដឹកនាំនៃក្រុមយេរូសាឡឹម (Adventism)

មិនអាចមើលឃើញថា នឹងមានការសម្របសម្រួលដ៏ខ្លាំងក្លានៃព្រះចេស្តារបស់ព្រះ

ដូចក្នុងឆន្ទៈកាលមុនៗឡើយ។ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ

ការសម្របសម្រួលព្រះចេស្តារបស់ព្រះយ៉ាងនោះឯង ដែលពួកគេបដិសេធមិនព្រមឃើញ

នឹងកើតឡើងជាផ្លូវនៃចេតនាដ៏វិជ្ជមានដ៏ទៃភាព ដែលត្រូវនាំមកលើពួកគេ

ពីព្រោះមានសច្ចក្រឹតិបរិសុទ្ធដែថា “the people were to see the divine power manifested in a
marked manner, that they might be left without excuse.”

អាដរនេទីសនិយមឡាអូឌីស បដិសេធមិនព្រមឃើញការសម្របសម្រួលនៃភ្នែកចុងក្រោយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមស្រុកចុះនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

ប៉ុន្តែពួកគេនឹងឃើញចំណុចកំពូលនៃភ្នែកចុងនោះ

នៅពេលសានសែមរ៉ែពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ

ត្រូវបានបុរាណសម័យទៀតនោះចុងចុងក្រោយ។ សារនោះគឺ អ៊ីស្លាម នៃទេវតាទីបី។
តើមេដឹកនាំនៃអ៊ីស្លាមលើបុរាណ ដល់ទើបតែបានឆ្លងកាត់ព្រះមហេសីរបស់ពួកគេ
មិនបានមើលឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាក់បង្កាច់ចុះនោះចុងប៉ែនទីកុសុទ្ធឡើយ?

អត្ថបទនេះកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមជំនុំ ដល់តាមបរិបទ
អសេគោលបានកំណត់ដោយក្រុមយបូសាឡិម ហើយសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ
(យបូសាឡិម) ត្រូវបានប្រៀបធៀបនឹង «ក្រុមតូចមួយ»
ដល់តែត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាអ្នក «ដើរក្នុងពន្លឺ» ហើយជា
«មនុស្សសម្លោះក្នុងតិចនាក់» ផងដែរ។ ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា «មនុស្សជាច្រើន»
ត្រូវបានហៅ ប៉ុន្តែ «មនុស្សតិចនាក់» ត្រូវបានផ្ទេរឈ្មោះ។ បុរាណបទនៃអត្ថបទនេះ
មានព្រះពិរោធរបស់ព្រះដល់ត្រូវបាននាំមកលើស្តុករបស់ទ្រង់។
រាស្ត្រត្រូវបាននាំការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្លួនមកលើខ្លួនឯង
ប៉ុន្តែព្រះបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយសង្កត់ធ្ងន់ថា
ទេវតារបស់ទ្រង់ជាអ្នកសម្រេចការងារនៃការបំផ្លាញ។ ព្រះមិនដល់កុហកឡើយ
ហើយទ្រង់បានសន្យាថា
គឺជាទ្រង់ផ្ទាល់ដល់យោងមកពិនិត្យទៅសំពៅទុច្ចរិតរបស់មនុស្សរហូតដល់ជំនាន់ទីបី
និងទីបួន។ ការបង្កគាត់ថាការអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យនេះជាប់រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលក្រៅពីព្រះ
គឺជាការបដិសេធព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ហើយបញ្ជាក់ដោយន័យថា ទ្រង់ជាអ្នកកុហក។

វត្ថុនេះបញ្ជាក់ថា
នោះពេលទេវតាបំផ្លាញនៃអសេគោលចាប់ផ្តើមដើរកាត់ក្រុមយបូសាឡិម
នោះហើយជាពេលដែល «កិច្ចបម្រើនៃព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ចាប់ផ្តើម»។
ព្រះពិរោធរបស់ព្រះចាប់ផ្តើមជាមួយយបូសាឡិម គឺជាពួកជំនុំរបស់ទ្រង់
ដល់ជាអាជ្ញាធរនៃទីសម្បជញ្ញវិធី។

ដូចពេលវេលាបានមកដល់ហើយ
ដល់ការជំនុំមុនៗត្រូវបានផ្តើមនៅឯព្រះវិហាររបស់ព្រះ;
ហើយបើកចាប់ផ្តើមមុននៃយើងរាល់គ្នា
នោះទីបញ្ចប់របស់អស់អ្នកដល់មិនស្តាប់បង្គាប់ដល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះ
នឹងទៅយ៉ាងណា? ១ ពេត្រូវ ៤:១៧

កំហឹងរបស់ព្រះត្រូវបានអនុវត្តដោយទេវតារបស់ព្រះ
ហើយនោះពេលដែលកិច្ចការរបស់ពួកគេចាប់ផ្តើម ពួកគេត្រូវបានបង្កគាត់ឲ្យ
«វាយបុរាណ» មនុស្សទាំងអស់ ហើយ «កុំឲ្យក្នុងកែវរបស់អ្នកអាណិតឡើយ
កុំឲ្យមានសេចក្តីមេត្តាផង ចូរសម្លាប់ឲ្យអស់ទាំងមនុស្សចាស់
និងមនុស្សវ័យក្មេង ទាំងស្តុក្តីកុម្មុំ និងកុមារតូចៗ និងស្តុក្តីទាំងឡាយ;
ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតមនុស្សណាម្នាក់ដែលមានសញ្ញាសម្គាល់នៃលើកាត់ឡើយ;
ហើយចាប់ផ្តើមនៃទីសក្ការៈរបស់យើង»។
កំហឹងរបស់ព្រះត្រូវបានអនុវត្តដោយទេវតាបរិសុទ្ធ
ហើយចំណុចដល់យើងចង់កំណត់សម្គាល់នៃទីនេះ គឺថា
ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះរាជកិច្ចនៃកំហឹងរបស់ព្រះ
ត្រូវបានសម្រេចឡើងនៅក្នុងជំនាន់ទីបួន។
យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយនោះក្នុងថ្ងៃនៃវិញ្ញាបនបត្ររបស់ព្រះអម្ចាស់
នោះយើងនឹងដាក់ទោសពួកមនុស្ស ពួកបុគ្គលរបស់សត្វចេ
និងអស់អ្នកដទៃសុំល្បែកពាក់បុលកែពីធម្មតា។ នៅថ្ងៃនោះដៃ
យើងនឹងដាក់ទោសអស់អ្នកដទៃលើកម្មវិធីទុរ
គឺអ្នកដទៃបំពេញផ្ទះរបស់ចៅហ្វាយខ្ពង់ខ្ពស់ដោយអំពើហិង្សា
និងការបោកបញ្ឆោត។ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
នឹងមានសំឡេងនៃការស្រែកយំពីទុរគុណ មានការហូរហែស្រែកយំពីតំបន់ទីពីរ
ហើយមានសំឡេងហាក់បែកយ៉ាងខ្លាំងពីលើកន្លែងទាំងឡាយ។ ឱអ្នកស្រុកម៉ាកតសៃ
ចូរស្រែកយំចុះ ដុបិតបុរាណជនជួញដូរទាំងអស់គ្នាមានកម្មវិធីហើយ
អស់អ្នកដទៃដឹកប្រាក់ទាំងឡាយគ្រប់គ្នាមានកាត់ផ្តាច់។ ហើយនោះវាលោនោះ
យើងនឹងស្រែកយំរកក្នុងយូសាឡើយដោយចង់ក្លែង ហើយដាក់ទោសមនុស្សទាំងឡាយ
ដែលតាំងខ្លួនស្ម័គ្រស្មាត់នោះលើកាកសំណល់សុំរបស់ខ្លួន
គឺអ្នកដទៃនិយាយក្នុងចិត្តថា ព្រះអម្ចាស់មិនជឿលុះអ
ហើយក៏មិនជឿអាក្រក់ដទៃ។ សឡា 1:8-12។